

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 5

ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΗΣ

1. Οι Αθηναίοι της Κλασικής περιόδου αντιλαμβάνονταν την πόλιν κυρίως ως το σύνολο των πολιτών της και όχι ως γεωγραφική έκταση. Χαρακτηριζόταν κατά κανόνα με τους όρους *άστυ*, όταν επρόκειτο για την Αθήνα, και *χώρα*, όταν επρόκειτο για το υπόλοιπο της Αττικής.
2. «Τριακόσια πλοία θ' αρματώνετε αμέσως πι και φι, θα γέμιζε η πόλη στρατιωτών φωνές και βήματα, και θα φωνάζατε για τριηράρχους και για μισθοδοσίες, να χρυσωθούν της Παλλάδας τα αγάλματα, και θα βογκούσαν στις Στοές τα πηγαδάκια, το στάρι θα ζυγιάζονταν, ασκιά θα αγοράζατε και στάμνες και σκαρμούς και σκόρδα και ελιές, σαρδέλες και κρεμμύδια, και αυλητρίδες θα μαζεύατε και στέφανα και θα φουσκάλιαζαν τα χέρια σας, στους ταρσανάδες θα πελέκαγαν κουπιά, θα μπήγονταν καβίδες στους σκαρμούς και φλογέρες θ' αντηχούσαν και νταούλια και σφυρίγματα» (Αριστοφάνους, *Αχαρνής*, 544-554, μτφρ. Κ. Τοπούζης, Αθήνα 1997).
3. «Όλοι αυτοί που έχουν κάτι να πουλήσουν, δούλοι με υφάσματα που μόλις τα έχουν φτιάξει, τεχνίτες του Κεραμεικού, της Μελίτης και από τη συνοικία Σκαμβονίδα, χωρικοί που έχουν ξεκινήσει από το χωριό τους πριν από την αυγή [...] διασταυρώνονται παντού. Από αλέες φυτεμένες με δέντρα φτάνεις στα τετράγωνα που έχουν παραχωρηθεί για τα διάφορα εμπορεύματα και που χωρίζονται το ένα από το άλλο με κινητούς φράχτες. Συνέχεια η μία μετά την άλλη, στις ώρες που ορίζει ο κανονισμός, ανοίγουν η αγορά των λαχανικών, των φρούτων, των τυριών [...] των αγγείων κ.λπ. Κάθε έμπορος έχει τη θέση του» (R. Flacelière, *Ο δημόσιος και ιδιωτικός βίος των αρχαίων Ελλήνων*, μτφρ. Γ. Βανδώρου, εκδ. Παπαδήμα, Αθήνα 1993, σ. 169-170).